

ਕੇ. ਕੰਨਨ ਜੇ.

ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ— ਉੱਤਰਦਾਤਾ

CWPNo 2009 ਦਾ 17833

25 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2012

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 – Article 226 - ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ, 1887 - ਐਸ. 117
- ਨਿਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ 1 ਗ੍ਰੇਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ - ਰਿੱਟ
ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ

ਪੂਰਵਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿੱਜੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵੰਡ ਮੌਜੂਦ ਸੀ-

ਵਿਆਜ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਉਸਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ - ਸਹਾਇਕ। ਕੁਲੈਕਟਰ 1 ਗ੍ਰੇਡ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵੰਡ ਡੀਡ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਟਾਈਟਲ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਐਕਟ ਦੇ ਐਸ. 117 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸੀਆਈਜੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ - ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਸਿਰਫ ਲਿਖਤੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ ਐਕਟ ਦਾ S.117 - ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ।

ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਗਲਤ ਹਨ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਵਲ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ 1 ਗ੍ਰੇਡ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਸਿਰਲੇਖ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਮਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਤੱਕ ਵੰਡ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਦੀ ਉੱਚ ਦਰਜੇਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਲਗਾਤਾਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇ ਸ਼ਕਤੀ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਉਹ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 117 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਖੁਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 117 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਰਾਹੀਂ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਬੁਲਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਮੁੜ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਗਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਵੰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਬੂਤ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸਾਲ 1972 ਵਿੱਚ ਵੰਡ। ਜੇ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਸੀ ਉਹ ਇੱਕ ਵੰਡ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕੀ ਵੰਡ ਅੰਤਮ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਅਸਥਾਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਟਾਈਟਲ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਡ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਤਮ ਬਣ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ITerc ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਸਿਰਫ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਸਾਧਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੌਖਿਕ ਵਿਭਾਜਨ ਕਾਨੂੰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਇੱਕ ਵੰਡ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ, ਸਟੈਪ ਕਨੂੰਨ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਫੰਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜੇਕਰ ਧਿਰਾਂ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੰਡ

ਲਿਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਵੰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡੀਡ ਜਾਂ ਵੰਡ ਦੀ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਹਿਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇਗੀ। ਮੌਖਿਕ ਵੰਡ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰੇਗੀ।

(ਪਰਾ ੪)

ਜੀ.ਪੀ.ਐਸ. ਬੱਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰ.

ਨਵਾਬ ਸਿੰਘ ਵਿਰਕ, ਐਡੀ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 5 ਲਈ ਏ.ਜੀ.

ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 6 ਲਈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 7 ਤੋਂ 10 ਲਈ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।

ਕੇ ਕੰਨਨ, ਜੇ.

(1) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਬਟਵਾਰੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ 1 ਗ੍ਰੇਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਪਿਤਾ ਜਵਾਲਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹ 23.02.1972 ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ 1 ਗ੍ਰੇਡ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਵੰਡ ਅਤੇ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ 'ਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। 23.02.1972 ਨੂੰ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵੰਡ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਧਿਰ ਵੰਡ ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਤੱਥ ਸੀ ਕਿ ਵੰਡ ਡੀਡ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ।

(2) ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕੁਲੈਕਟਰ 1 ਗ੍ਰੇਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਵੰਡ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਂਝੇ ਨਹੀਂ ਸਨ।

ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ 1 ਗ੍ਰੇਡ ਨੇ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵੰਡ ਡੀਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਵੰਡ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੇਸ 29.11.2001 ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਮਿਤੀ ਲਈ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ

ਵਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਕੇ ਵੰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਵੰਡ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਮਾਲ ਅਥਾਲਿਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਵੰਡ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਬਟਵਾਰੇ ਦੀ ਡੀਡ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵੰਡ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਕੇ ਨਵੀਂ ਵੰਡ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿਰਲੇਖ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 117 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ 1 ਸਟ ਗ੍ਰੇਡ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਛੋਟੇ ਲਈ, 'ਐਕਟ') ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਰੀਖਣ, ਮੁੱਢਲੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਕੇ ਵੰਡ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੁਆਰਾ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅੱਗੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ 1 ਗ੍ਰੇਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੰਡ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(3) ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਫਰਜ਼ ਸਿਰਫ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 117 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵੰਡ ਡੀਡ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਸਮਝੌਤਾ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਗਲੀ ਵੰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ 1 ਗ੍ਰੇਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(4) ਮੈਂ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਗਲਤ ਹਨ। ਇਲੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਿਰਫ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ 1 ਗ੍ਰੇਡ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ। ਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਸਿਰਲੇਖ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਆਰਕ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਤੱਕ ਵੰਡ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉੱਚ ਦਰਜੇਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਲਗਾਤਾਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇ ਸ਼ਕਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕੁਲੈਕਟਰ ਖੁਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 117 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਰਾਹੀਂ ਸਿਰਲੇਖ ਸੰਬੰਧੀ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 117 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ / ਇਸ ਲਈ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਵੰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ

ਲਈ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਬੂਤ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਵੰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸਾਲ 1972. ਜੋ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਸੀ ਉਹ ਇੱਕ ਵੰਡ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕੀ ਵੰਡ ਅੰਤਮ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਅਸਥਾਈ ਸੀ, ਜੋ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਡ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਸਿਰਫ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੌਖਿਕ ਵਿਭਾਜਨ ਕਾਨੂੰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਵੰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵੰਡ ਦੇ ਸਾਧਨ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ, ਸਟੈਂਪ ਕਨੂੰਨ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਫੰਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜੇਕਰ ਧਿਰਾਂ ਜੁਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੰਡ ਲਿਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਵੰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ / ਡੀਡ ਜਾਂ ਵੰਡ ਦੀ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਹਿਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇਗੀ। ਮੌਖਿਕ ਵੰਡ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰੇਗੀ। ਜੁਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਨਿੱਜੀ ਵੰਡ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਵੰਡ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਕਈ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ **ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਧਰਮ ਸਿੰਘ** (1) ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫੈਸਲਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

“19. ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਜੋ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੰਡ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿੱਜੀ ਭਾਗ ਨੂੰ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਭਾਗ ਦੀ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲੀਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਬਾਸੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਅਪਡੇਟ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਨਿੱਜੀ ਭਾਗ ਨੂੰ ਮਾਲੀਆ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਾਰਲੀਜ਼ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਲੋੜਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇਗਾ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲੀਆ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ ਦਰਜ ਇੰਦਰਾਜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ, ਸਿਰਜਣ ਜਾਂ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਨਿੱਜੀ ਵੰਡ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ, ਜੇਕਰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ

ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। "

(5) ਮੈਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਹੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਅਣਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਵੰਡ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵੰਡਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, 'ਇੱਥੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਟਾਈਟਲ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਖੁਦ ਗਠਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 117 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ। ਕੁਲੈਕਟਰ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ 1 ਸਟ ਗ੍ਰੇਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਾਦਾਂ 'ਤੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 22.05.2012 ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(6) ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਸ. ਬਾਫਵਾ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।
ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ